

Hva forteller kirkebygget oss? - Litt informasjon om Sælen kirke

Sælen menighet ble fra nyttår 1982 skilt ut fra Fyllingsdalen menighet og etter nesten 20 års venting ble kirken vigslet 1. søndag i advent 2001. Nærmere 7000 mennesker tilhører menigheten

Kirken er tegnet av arkitekt Nikolai Alfsen , Lille Frøen arkitekter i Oslo. Kirken er et resultat av en begrenset arkitektkonkurranse i 1998.

Bygget, som har navnet PORTAL, danner sammen med en vakker fjellknaus en portal inn til et skjermet uterom mot syd i Vardenparken.

Et høyreist 28 meter høyt tårn synliggjør kirken i det kupert landskapet og markerer inngangen til kirketorg, kirkerom og menighetsavdeling.

I kirketårnet henger to klokker levert av Olsen og Nauen Klokkestøperi i Tønsberg. Hele bygget er på 1550 m²

Kirken er bygget av lys teglstein fra Finland, og byggherren har for bruken av dette materialet vunnet en nasjonal teglsteinpris

Kirkerommet, som har 500 sitteplasser inklusive galleri, er tradisjonelt organisert som en prosesjonskirke (langkirke) i en vest – øst akse. På grunn av kirkens høyreiste utforming, med en luftig innvendig takhøyde på opptil 17 m, er den blitt kalt for «Katedralen i Dalen».

Sideskipets galleri henger sammen med orgelgalleriet på vestveggen. Her står et 22 stemmers orgel fra Glatter-Götz i Tyskland som ble installert til påske 2003. Mange fremtredende organister har holdt konsert i Sælen kirke, som i tillegg til et meget velklingende orgel anses som et akustisk svært vellykket kirkerom. Kirken er derfor etablert som en populær konsertkirke, med alt fra intime jazzkonserter til korsang, orgel og symfonisk musikk. I tillegg brukes den til innspillinger.

"Orgelet klinger meget godt i et av de akustisk virkelig vellykkede moderne kirkebygg vi har her i landet."
Sitat [Griegakademiet](#)

Når vi går inn hovedinngangen og befinner oss på kirketorget, kan vi se et 9m² stort bildeteppe på veggen til venstre. Det er skapt av kunstneren Anna Bolstad. Kunstverket med sine mange mønstre i et bredt spekter av jordfarger og blått, symboliserer jorden. Det er utformet med silketrykk på seilduk. Teppet står i kontrast til selve alterveggen inne i kirkerommet. Fra teppet på kirketorget går det en vei eller akse frem til alterveggen, en vandring mellom jord og himmel. Da Sælen menighet ikke så seg råd til å kjøpe bildeteppet, som ble hengt opp i forbindelse med en utstilling, ga kunstneren teppet som gave til menigheten

Alterveggen har integrert kunstnerisk utsmykning utført av Søren Ubisch. Den er laget av et stort antall innsatte glassprismer som veksler med glasserte kopsteiner, malt i persisk blått. Veggen skal symbolisere universet, eller himmelhvelvingen, men kan også være et bilde på Guds himmel («Gud bor i et lys vi ikke kan nå»).

Døpefont, prekestol og et 2,5 tonn tungt alter er laget av slipt og uslipt norsk granitt. På fronten av alterbordet henger et Kristus – ikon. Ikon = bilde på gresk og betegner i kirkelig sammenheng kristne bilder som fra gammelt av er sentral i den ortodokse kirke, men som i vår tid er tatt i bruk i de fleste kirker. Gullet på ikonet viser til Guds lys - det uskapte lyset – og fra dette kommer Kristus. Bildet forteller oss at Gud har fått ansikt, Han som vi ikke kan nå eller se, er kommet nær og blitt synlig i Jesus Kristus. Foruten å være et alterbord for nattverdmåltidet og stedet der vi i gudstjenesten bærer frem våre forbønner, kan alteret symbolisere krybben når vi feirer jul og Jesu grav Langfredag.

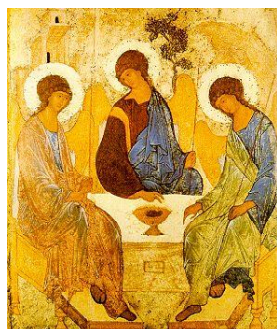
De åtte lysene som brenner på gulvet foran Kristus-ikonet viser til den åttende dag. Slik Bibelen beskriver skaperverket som «svært godt» da Gud så på det han hadde gjort, slik gjenopprettet dette i og med Jesu oppstandelse. Den nye dagen sprenger syv-dagersskjemaet og gir oss en ny begynnelse - den åttende dag!

Rett over døpefonten henger det en stor due (også av Søren Ubisch) utformet av en rekke krystaller. Duen er kjent som et fredssymbol, men også et av de eldste og mest brukte symboler på Den hellige Ånd. Da Jesus ble døpt i Jordan-elven senket Den hellige Ånd seg over ham i form av en due.

Krystallene er formet som prismer som bryter lysstrålene i regnbuens farger og kaster dem videre ut i rommet. Det er som om Den hellige ånd fanger opp lyset i kirkerommet og sender det i og med dåpen ned i den døypte og ut over verden. Det guddommelige hvite lyset, Gud, i hvem alt lever, ånder og er til, brytes i spektrets farger, dvs. får skikkelse, først i Kristus og Kirken, og så i de kristne som kalles til å gi Ham et ansikt for verden gjennom dåpen. Helligånden kan vi forstå som den kjærligheten som uopphørlig flyter fra Faderen til Sønnen og fra Sønnen til Faderen, så massiv, så sterk, så personlig, at den selv er en person, som med trosbekjennelsens ord "utgår fra Faderen og Sønnen" for å gi mennesket del i Treenighetens fellesskap.

Til sammen gir hoved-utsmykningen i Sælen kirke et uttrykk for Den Treenige Gud som den kristne kirke tror og bekjenner: Faderen, Sønnen og Den hellige

I nisjen til venstre fremme i koret blir nattverdutstyret og **brød og vin plassert i** begynnelsen av gudstjenesten. Det bæres frem til alteret ved innledningen til nattverdliturgien. Her henger også et treenighetsikon som vi fikk i gave fra Første Metodistkirke i Fyllingsdalen da kirken vår ble innviet.

Rett innenfor inngangen til kirkerommet står et lysalter, der de som besøker kirken kan tenne lys og be sine personlige, private bønner. På veggen henger et gudsmor-ikon som viser Maria med Jesusbarnet. Gjennom Maria og Jesus forénes jord og himmel og ikonet forteller oss at dette rommet nettopp er et møtested mellom jord og himmel: Våre liv og vår virkelighet med Guds . Guds nærvær blir i gudstjenesten synliggjort gjennom vannet (dåpen), ordene (våre bønner og Guds ord i Bibelen) og brød og vin (i nattverden).

På sideveggen fremme til høyre har også Søren Ubisch satt opp en tekst fra liturgien. Bokstavene er av keramikk og malt med gullblad.

Over sidegalleriet:

«Hellig, hellig er Herren Sebaoth, all jorden er full av hans herlighet. Hosianna i det høyeste»

Under sidegalleriet fortsetter det:

«Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Hosianna i det høyeste!»

Denne teksten knytter seg både til alterveggen og selve alteret, og er en kommentar til det som skjer i gudstjenesten når nattverden feires og Gud kommer nær og i sin kjærlighet hengir seg til oss (- «han som kommer i Herrens navn») i Jesusbrød og Jesusvin.

Under sidegalleriet finner vi også lysgloben, en lysestake utformet som en globus med mange lysholdere beregnet for små lys. Disse tennes fra det store Jesuslyset i midten. Bakgrunnen er det Jesus sa: «Jeg er verden lys» Lystenning og lysglobe er blitt vanlig i norske kirker de siste tiårene. Å tenne et lys og sette det i globen er uttrykk for våre ønsker og våre bønner for jorden, oss selv eller et eller flere medmennesker.

Høsten 2013 ble to kunstverk hengt opp på den store sideveggen til venstre i kirkerommet. De to store abstrakte mosaikkbilder har tittelen «Vann» og «Ild». Bildene er en gave fra TryggVesta og passer godt inn i rommet, både rent visuelt og motivmessig, i det de gir uttrykk for to sentrale elementer i skaperverket - og i Bibelens verden.

